

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6T/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010923
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Šnajderová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6119010923.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudkyňa Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Eliška Šnajderová na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.11.2021 v Banskej Bystrici takto

r o z h o d o l :

R. X., nar. XX.XX.XXXX v T. B., trvale bytom W. Č.. XX
T. X., nar. XX.XX.XXXX v T. B., trvale bytom S. Č.. XXX

sú vinní, že

obžalovaný R. X.

v W. a všade tam, kde sa zdržiaval si riadne a včas neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, a to:

- v období od 01.06.2011 do 30.07.2020 voči dcére F. X., nar. XX.XX.XXXX,

- v období od 01.06.2011 do 11.11.2021 voči dcére N. X., nar. XX.XX.XXXX a synom R. X., nar. XX.XX.XXXX a Z. X., nar. XX.XX.XXXX a

- v období od 05.05.2018 do 11.11.2021 voči dcére F. X., nar. XX.XX.XXXX,

ktorá mu vyplývala priamo zo Zákona o rodine a ktorej rozsah a spôsob plnenia bol v žalovanom období určený voči:

- deťom F. X., N. X. a R. X. rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 1P/153/2008 zo dňa 06.04.2009 vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova Potôčik,

- synovi Z. X. rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 1P/153/2008 zo dňa 06.04.2009 vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova Potôčik a rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 11P/83/2019 zo dňa 09.12.2019 vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo a

- dcére F. X. rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 7P/216/2017 zo dňa 27.03.2018 vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova Potôčik,

keďže v žalovanom období zaplatil len v roku 2019 sumu 170,- € pre všetky deti, v roku 2020 sumu 15,- € pre všetky deti a v roku 2021 sumu 63,79 € pre všetky deti, pričom v predmetnom období bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie len v určitom období, kedy bol opakovane vyradený pre nespôluprácu, nebol poberateľom žiadnej dávky vyplácanej Sociálnou poisťovňou a takým konaním mu vznikol dlh na výživnom voči

- dcére F. X. vo výške 2.962,12 €,

- dcére N. X. vo výške 3.419,15 €,

- synovi R. X. vo výške 3.419,15 €,

- synovi Z. X. vo výške 3.419,15 € a

- dcére F. X. vo výške 1.186,56 €,

a takto konal napriek tomu, že:

- trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 3T/32/2019 zo dňa 31.05.2019, ktorý sa stal právoplatným dňa 01.07.2019 bol uznaný za vinného z prečinu „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák.

- rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/10/2020 zo dňa 14.10.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 4To/113/2020 zo dňa 15.04.2021 bol uznaný za vinného z prečinu „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák.

obžalovaná T. X.

v S. a všade tam, kde sa zdržiavala si riadne a včas neplnila svoju vyživovaciu povinnosť, a to:

- v období od 01.04.2009 do 30.07.2020 voči dcére F. X., nar. XX.XX.XXXX,

- v období od 01.04.2009 do 11.11.2021 voči dcére N. X., nar. XX.XX.XXXX a synom R. X., nar. XX.XX.XXXX a Z. X., nar. XX.XX.XXXX a

- v období od 05.05.2018 do 11.11.2021 voči dcére F. X., nar. XX.XX.XXXX,

ktorá jej vyplývala priamo zo Zákona o rodine a ktorej rozsah a spôsob plnenia bol v žalovanom období určený voči

- deťom F. X., N. X. a R. X. rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 1P/153/2008 zo dňa 06.04.2009 vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova Potôčik,

- synovi Z. X. rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 1P/153/2008 zo dňa 06.04.2009 vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova Potôčik a rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 11P/83/2019 zo dňa 09.12.2019 vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo a

- dcére F. X. rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 7P/216/2017 zo dňa 27.03.2018 vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova Potôčik,

keďže v žalovanom období zaplatila len v roku 2009 sumu 20,- €, v roku 2018 sumu 20,- €, v roku 2019 sumu 25,- € a v roku 2020 sumu 30,- € pre všetky deti, pričom v predmetnom období nebola evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie, nebola poberateľkou žiadnej dávky vyplácanej Sociálnou poisťovňou a takým konaním jej vznikol dlh na výživnom voči

- dcére F. X. vo výške 3.367,12 €,

- dcére N. X. vo výške 3.725,38 €,

- synovi R. X. vo výške 3.725,38 €,

- synovi Z. X. vo výške 3.725,38 €

- dcére F. X. vo výške 1.222,50 €,

a takto konala napriek tomu, že

- rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 4T/66/2018 zo dňa 24.08.2018, ktorý sa stal právoplatným dňa 24.08.2018 bola uznaná za vinnú o.i. z prečinu „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák.

- trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 11T/24/2019 zo dňa 30.04.2019, ktorý sa stal právoplatným dňa 18.06.2019 bola uznaná za vinnú z prečinu „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák.

teda

obžalovaný R. X.

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách a hoci bol v prechádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený

obžalovaná T. X.

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách a hoci bola v prechádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená

čím spáchali

obžalovaný Ladislav X.
prečín „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák.

obžalovaná T. X.
prečín „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák.

a za to im súd

ukladá

obžalovanému R. X.
podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov.

Súd podľa § 48 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obžalovanej T. X.
podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov.

Súd podľa § 48 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zaraďuje obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podal dňa 15.11.2019 voči obžalovaným R. X. a T. X. obžalobu pre skutok uvedený vo výroku rozsudku.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 08.07.2021 a 11.11.2021 vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaný R. X. na hlavnom pojednávaní (č.l. 460) uviedol, že na výživnom chcel zaplatiť viac, ale nedostal peniaze a nemal z čoho. Momentálne so ženou dostáva 240,- € mesačne. Od roku 2011 nemal žiadne príjmy. Keby mal peniaze, výživné by zaplatil, avšak nemá z čoho. Bol aj evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Pokiaľ nebol evidovaný na úrade práce, bol doma. Z evidencie úradu práce bol vyradený aj preto, lebo sa zabudol ísť hlásiť. Poberal sociálne dávky vo výške 67,- € mesačne. Počas obdobia neplnenia výživného dostával sociálne dávky vo výške 30,- až 50,- € mesačne. Od 01.01.2021 mu bol odňatý rodičovský príspevok, ktorý poberal vo výške 270,- €. V období od 18.06.2019 do 30.06.2021 zaplatil výživné vo výške 219,15 €. Peniaze na zaplatenie výživného mu dala jeho obhajkyňa. Naposledy bol v detskom domove za svojimi deťmi pred piatimi až šiestimi rokmi. Má ešte ďalšie dve deti a nemá zvyšné peniaze na autobus. Niekedy svojim deťom poslal darčeky na sviatky, ale to už bolo dávno. O dcére F. nevie nič. V súčasnosti býva v rodinnom dome bez elektriny s dvoma deťmi, V., nar. XX.XX.XXXX a R., nar. XX.XX.XXXX. Ešte má dcéru P. X., ktorá sa narodila v roku 2020. O P. sa však nestará, je zverená do náhradnej starostlivosti. V minulosti už bol odsúdený za neplatenie výživného. Výživné by zaplatiť chcel, ale nemá z čoho. Nie je otcom všetkých detí uvedených v podanej obžalobe. F. určite nie je jeho dieťa. Voči F. však otcovstvo ešte nezaprel, momentálne to vybavuje so svojou advokátkou. Doteraz to neriešil, pretože nemal peniaze. N. a F. sú jeho deti.

Obžalovaný sa ďalšieho hlavného pojednávania dňa 11.11.2021 (č.l. 601) nezúčastnil. Súd pritom toto hlavné pojednávanie vykonal aj v neprítomnosti obžalovaného, keďže tento bol o termíne pojednávania riadne a včas upovedomený, keďže písomné predvolanie mu bolo doručené do vlastných rúk dňa 20.10.2021 (č.l. 529, 530). Obhajkyňa obžalovaného síce na hlavnom pojednávaní dňa 11.11.2021 predložila potvrdenie o práceneschopnosti obžalovaného a žiadala, aby sa hlavné pojednávanie

nekonalo v jeho neprítomnosti. V tejto súvislosti súd uvádza, že obžalovaný je povinný svoju neúčasť na hlavnom pojednávaní ospravedlniť riadne a včas. Obžalovaný teda ospravedlnil svoju neúčasť na hlavnom pojednávaní dňa 11.11.2021, t.j. v deň konania hlavného pojednávania, a to aj napriek tomu, že predvolanie na hlavné pojednávanie mu bolo doručené dňa 20.10.2021. Z potvrdenia o práceneschopnosti pritom vyplýva, že obžalovaný je práceneschopný od 25.09.2021 (č.l. 554). Takéto ospravedlnenie nie je možné za žiadnych okolností považovať za včasné, keďže obžalovaný už v čase prevzatia predvolania na hlavné pojednávanie, t.j. zhruba tri týždne pred jeho konaním, vedel, že je práceneschopný. Odhliadnuc od toho, že ospravedlnenie obžalovaného z neúčasti na hlavnom pojednávaní nebolo včasné, podľa názoru súdu, nie je ani riadne, pretože napriek poučeniu obsiahnutému v predvolaní, neobsahovalo vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav obžalovaného mu neumožňuje účasť na úkone súdu bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby. Samotná existencia práceneschopnosti predvolanej osoby ešte neznamená, že takáto osoba sa aj reálne nemôže hlavného pojednávania zúčastniť. Na základe týchto skutočností súd uvádza, že ospravedlnenie obžalovaného nebolo riadne a nebolo podané včas, v dôsledku čoho išlo o neospravedlnenú neúčasť obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ktorá nebránila súdu, aby vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného (za prítomnosti jeho obhajkyne). Obžalovaný pritom v minulosti takto konal opakovane, keď sa bez riadneho ospravedlnenia nezúčastnil nariadených hlavných pojednávanií dňa 09.07.2020 (č.l. 281) a dňa 03.06.2021 (č.l. 428).

Obžalovaná T. X. na hlavnom pojednávaní (č.l. 460) uviedla, že žije z materskej a rodinných prídavkov. Už to bude šesť rokov, čo dostáva peniaze na Obecný úrad Kaloša. Peniaze jej nedávajú, vypíšu jej papierik a môže ísť na nákup do obchodu. Peniaze jej dajú len vtedy, keď sú deti choré, keď potrebuje ísť ona k lekárovi alebo keď potrebuje kúpiť napr. topánky. Stará sa o syna P., ktorý má 11 rokov a dala ho študovať. Mesačne dostáva 370,- €, avšak stará sa aj o iné deti a nemá peniaze na zaplatenie výživného. Od roku 2009 sa na úrade práce nezaevidovala z dôvodu, že bola stále na materskej dovolenke. Poberala 200,- € až 300,- € mesačne. Najstaršie dieťa je F., ten má 19 rokov. Potom je N., P., o ktorého sa stará, potom K., ktorý má 4 roky, D., ktorý má 3 roky a ešte R., ktorý má 2 roky. Tieto deti má s partnerom, s ktorým teraz žije. P. X. je synom obžalovaného R. X., ale tohto vychováva doma. Jej súčasný partner sa volá M. T.. On nedostáva žiadne peniaze, chodí len žobrať do zahraničia. Bývajú v dome v Kaloši. Elektriku majú, vodu a plyn nemajú. S deťmi, ktoré sú v detskom domove, je v telefonickom kontakte. Telefonuje z obecného úradu a chodí aj na návštevy. Naposledy s nimi telefonovala teraz v pondelok, ale na návšteve bola asi pred rokom. Nevie, čo je s jej dcérou F.. Naposledy boli v kontakte cez bratov Facebook pred 3 mesiacmi, ale odvtedy nevie o nej nič. F. je dcéra M. T., nie obžalovaného. Deti obžalovaného sú F., R., Z., N. a Z.. Keby mala finančné prostriedky, výživné by platila. Má vedomosť o tom, že bola dvakrát odsúdená za neplatenie výživného. Ako má deti, má nervy a keď nemá lieky, je jej zle. Je chorá na nervy a bolia ju nohy, mala by ísť na operáciu. U psychiatra sa lieči asi sedem rokov. Chodí tam každý mesiac. Psychiater jej každý mesiac predpisuje lieky. Užíva Neurol a Livotril. Navštevuje aj psychológa. Tam má chodiť každý druhý alebo tretí mesiac podľa toho, ako ju objednajú. Nevlastní žiadny majetok. Výživné neplatila, pretože mala málo peňazí.

Obžalovaná sa ďalšieho hlavného pojednávania dňa 11.11.2021 (č.l. 601) nezúčastnila. Súd pritom toto hlavné pojednávanie vykonal aj v neprítomnosti obžalovanej, keďže táto bola o termíne pojednávania riadne a včas upovedomená, keďže písomné predvolanie jej bolo doručené do vlastných rúk dňa 21.10.2021 (č.l. 529, 530). Obžalovaná písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 27.07.2021 totiž žiadala, aby sa všetky hlavné pojednávania vykonali v jej neprítomnosti (č.l. 475).

Svedkyňa A.. L. S. na hlavnom pojednávaní (č.l. 601) uviedla, že v Centre pre deti a rodiny Potôčik bolo šesť detí X., a to R., F., F., N., Z. a Z.. V súčasnosti je v ich zariadení už len R. a F.. F. dovŕšila plnoletosť a od júla 2020 sa už u nich nenachádza. Nikoleta bola zverená do náhradnej starostlivosti H. B. a Z. s Z. sú tiež v náhradnej starostlivosti v Námestove. Pokiaľ ide o plnenie vyživovacej povinnosti, tak obžalovaná T. X. zaplatila v roku 2009 sumu 20,- €, v roku 2018 sumu 20,- €, v roku 2019 sumu 25,- € a v roku 2020 sumu 30,- €. Obžalovaný R. X. zaplatil v roku 2019 sumu 170,- €, v roku 2020 sumu 15,- €, v januári 2021 sumu 5,- €, v júni 2021 sumu 28,79 €, v auguste 2021 sumu 20,- € a v októbri 2021 sumu 10,- €. Obžalovaný R. X. neudržiava s deťmi žiadny (ani telefonický) kontakt, neposiela im ani žiadne darčeky. Obžalovaná T.Z. X. sporadicky deťom telefonovala, sľúbila aj nejaké návštevy, ale nikdy neprišla. Keď telefonovala, hlavne sa pýtala na F.. V súčasnosti už nemajú na ňu ani telefónne číslo. Deti majú možnosť kontaktovať rodičov.

Ďalej súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov:

Z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 1P/153/2008 zo dňa 06.04.2009 (č.l. 76) mal súd preukázané, že nad maloletými deťmi F. X., nar. XX.XX.XXXX, N. X., nar. XX.XX.XXXX, R. X., nar. XX.XX.XXXX a Z. X., nar. XX.XX.XXXX bola nariadená ústavná starostlivosť. Rodičom maloletých detí, obžalovaným, súd určil povinnosť platiť výživné na každé dieťa vo výške po 30% zo sumy životného minima mesačne, počnúc od 01.04.2009. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 05.05.2009.

Z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 7P/216/2017 zo dňa 27.03.2018 (č.l. 79) bolo zistené, že nad maloletou F. X., nar. 24.09.2013 bola nariadená ústavná starostlivosť. Rodičom maloletých detí, obžalovaným, súd určil povinnosť platiť výživné na dieťa vo výške po 30% zo sumy životného minima mesačne, počnúc od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 18.05.2018.

Z rodných listov (č.l. 84 - 91) vyplýva, že obžalovaní R. X. a T.Z. X. sú rodičmi detí: F. X. (rod. X.), nar. XX.XX.XXXX, N. X., nar. XX.XX.XXXX, R. X. (rod. X.), nar. XX.XX.XXXX, Z. X., (rod. X.), nar. XX.XX.XXXX a F. X., nar. XX.XX.XXXX.

Zo správ ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica (č.l. 103, 104, 106, 107) mal súd preukázané, že obžalovaný R. X. bol vo výkone väzby od 15.01.2019 do 28.03.2019. Obžalovaný vyživovaciu povinnosť na maloleté deti nenahlásil.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 11T/2/2016 zo dňa 29.01.2016 (č.l. 111) bolo zistené, že obžalovaný R. X. bol uznaný vinným zo spáchania prečinu „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. (voči synovi X., nar. XX.XX.XXXX bez krstného mena), za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 150 hodín. Trestný rozkaz sa stal právoplatným dňa 17.06.2016.

Z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 4T/46/2017 zo dňa 27.06.2018 (č.l. 115) mal súd preukázané, že obžalovaný R. X. bol uznaný vinným zo spáchania prečinu „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. (voči synovi V. X.i, nar. XX.XX.XXXX), za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 100 hodín. Trestný rozkaz sa stal právoplatným dňa 25.01.2019.

Z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 4T/66/2018 zo dňa 24.08.2018 (č.l. 139) bolo zistené, že obžalovaná T. X. bola uznaná vinnou zo zločinu „Týranie blízkej osoby a zverenej osoby“ podľa § 208 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a prečinu „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. (voči synovi V. X., nar. XX.XX.XXXX), za čo jej bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky. Súd výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a určil obžalovanej probačný dohľad a skúšobnú dobu vo výmere tri roky. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 24.08.2018, pričom obžalovanej začala plynúť skúšobná doba od 25.08.2018.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 11T/50/2017 zo dňa 27.05.2019 (č.l. 198) je zrejmé, že obžalovaný R. X. bol uznaný vinným zo spáchania prečinu „Ohrozovanie mravnej výchovy mládeže“ podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 300 hodín. Trestný rozkaz sa stal právoplatným dňa 27.05.2019.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 11T/24/2019 zo dňa 30.04.2019 (č.l. 202) mal súd preukázané, že obžalovaná T. X. bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. (voči dcére Z. X., nar. XX.XX.XXXX). Súd upustil od uloženia ďalšieho trestu, vzhľadom na odsúdenie vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 4T/66/2018. Trestný rozkaz sa stal právoplatným dňa 18.06.2019.

Zo správy Sociálnej poisťovne (č.l. 517) vyplýva, že obžalovaná T. X. v období od 01.01.2009 do súčasnosti nepoberala a ani nepoberá dávku v nezamestnanosti, nemocné dávky, dôchodok ani úrazové dávky.

Zo správy Sociálnej poisťovne (č.l. 516) bolo zistené, že obžalovaný R. X. v období od 01.01.2009 do súčasnosti nepoberal a ani nepoberá dávku v nezamestnanosti, nemocné dávky, dôchodok ani úrazové dávky.

Zo správ ÚPSVR Rimavská Sobota (č.l. 477 - 495) mal súd preukázané, že obžalovaný R. X. bol v období od 27.01.2009 do 23.05.2011, od 07.01.2013 do 13.05.2013, od 25.07.2014 do 20.04.2015, od 09.11.2016 do 10.07.2017 a od 17.05.2019 doteraz evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. V roku 2009 bola obžalovanému postupne vyplatená dávka v hmotnej núdzi v celkovej výške 928,01 €, v roku 2010 v celkovej výške 867,40 €, v roku 2011 v celkovej výške 364,18 €, v roku 2017 v celkovej výške 329,28 €. Obžalovaná T. X. nebola od roku 2009 doteraz evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie. V roku 2009 jej bol vyplatený prídavok na dieťa v celkovej výške 212,50 €, v roku 2010 v celkovej výške 395,08 €, v roku 2011 v celkovej výške 528,20 €, v roku 2012 v celkovej výške 539,90 €, v roku 2013 v celkovej výške 622,58 €, v roku 2014 v celkovej výške 845,46 €, v roku 2015 v celkovej výške 846,72 €, v roku 2016 v celkovej výške 846,72 €, v roku 2017 v celkovej výške 1.034,88 €, v roku 2018 v celkovej výške 923,04 €, v roku 2019 v celkovej výške 1.165,68 €, v roku 2020 v celkovej výške 1.195,16 € a v roku 2021 v celkovej výške 711,80 €. Okrem toho bol obžalovanej T. X. vyplatený rodičovský príspevok, a to v roku 2009 v celkovej výške 1.603,35 €, v roku 2010 v celkovej výške 1.970,- €, v roku 2011 v celkovej výške 2.255,32 €, v roku 2012 v celkovej výške 2.331,80 €, v roku 2013 v celkovej výške 1.991,10 €, v roku 2014 v celkovej výške 2.434,80 €, v roku 2015 v celkovej výške 2.438,40 €, v roku 2016 v celkovej výške 2.438,40 €, v roku 2017 v celkovej výške 2.508,40 €, v roku 2018 v celkovej výške 2.574,90 €, v roku 2019 v celkovej výške 2.642,40 €, v roku 2020 v celkovej výške 3.190,70 € a v roku 2021 (od januára do júla) v celkovej výške 1.925,40 €.

Z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 11P/83/2019 zo dňa 09.12.2019 (č.l. 309) bolo zistené, že maloleté deti Z. X., rod. X.o, nar. XX.XX.XXXX a Z. X., nar. XX.XX.XXXX boli zverené do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti V.. T. W. a W. W.. Rodičom maloletých detí, obžalovaným, súd určil povinnosť platiť výživné na každé dieťa vo výške po 30% zo sumy životného minima mesačne, počnúc od právoplatnosti rozsudku.

Z oznámenia ÚPSVR Námestovo (č.l. 542) vyplýva, že obžalovaní nezaplatili žiadne výživné voči deťom Z. X. a Z. X..

Z potvrdenia ÚPSVR Rimavská Sobota (č.l. 405, 406, 448) je zrejmé, že družka obžalovaného R. X., P. A. bola poberateľkou dávkou v hmotnej núdzi. V apríli 2021 jej bola vyplatená dávka v hmotnej núdzi vo výške 176,40 €. Od 01.01.2021 jej bol odňatý rodičovský príspevok vo výške 270,- € mesačne.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 3T/32/2019 zo dňa 31.05.2019 (č.l. 419) mal súd preukázané, že obžalovaný R. X. bol uznaný vinným zo spáchania prečinu „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. (voči dcére Z. X., nar. XX.XX.XXXX), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov. Súd výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a určil obžalovanému skúšobnú dobu na dva roky. Trestný rozkaz sa stal právoplatným dňa 31.07.2019.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/38/2019 zo dňa 28.06.2019 (č.l. 421) je zrejmé, že obžalovaný R. X. bol uznaný vinným zo spáchania prečinu „Ohrozovanie mravnej výchovy mládeže“ podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. Súd upustil od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 11T/50/2017. Trestný rozkaz sa stal právoplatným dňa 14.08.2019.

Z poštových poukážok (č.l. 449- 452, 457 - 459) mal súd preukázané, že obžalovaní zaplatili výživné tak, ako uvádzala svedkyňa A.. L. S..

Z rodných listov (č.l. 453 - 455) je zrejmé, že obžalovaný R. X. a P. A. sú rodičmi maloletých detí: V. X., nar. XX.XX.XXXX, P. X., nar. XX.XX.XXXX a R. X., nar. XX.XX.XXXX.

Z exekučného príkazu (č.l. 456) vyplýva, že voči obžalovanej je vedená exekúcia pre zameškané výživné, ktoré mala zaplatiť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo.

Zo správy ÚPSVR Zvolen (č.l. 507) bolo zistené, že F. X., nar. XX.XX.XXXX je od apríla 2011 poberateľkou prídavku na dieťa a taktiež rodičovského príspevku.

Zo správy psychiatrickej ambulancie (č.l. 515) vyplýva, že obžalovaná T. X. je pacientkou ich ambulancie. Na kontroly nechodí, pričom naposledy bola vyšetrená dňa 20.11.2008.

Zo správy Obce Kaloša (č.l. 518) mal súd preukázané, že obžalovaná T. X. dostáva rodičovský príspevok a rodinné prídavky na maloleté deti. Osobitným príjemcom dávok je obec. Obžalovaná dostáva časť dávok v hotovosti a časť na papieri na nákup potravín v miestnom obchode. Od roku 2009 doteraz jej boli vyplácané rodičovské príspevky a rodinné prídavky.

Z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/10/2020 zo dňa 14.10.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 4To/113/2020 zo dňa 15.04.2021 (č.l. 555, 563) vyplýva, že obžalovaný R. X. bol uznaný vinným zo spáchania prečinu „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 200 hodín.

Zo správ o povesti obžalovanej T. X. mal súd preukázané, že obžalovaná doteraz nikde nepracovala (č.l. 568), nespáchala žiadny priestupok (č.l. 574), okrem aktuálneho trestného konania nie je voči nej vedené žiadne iné trestné konanie, ktoré by nebolo právoplatne skončené (č.l. 570) a doteraz bola dvakrát súdne trestaná, pričom ani jedno odsúdenie nemá ešte zahladené (č.l. 569).

Zo správ o povesti obžalovaného R. X. mal súd preukázané, že obžalovaný v minulosti pracoval len v roku 2013 v krátkom časovom intervale (č.l. 599), spáchal päť priestupkov, z toho jeden proti majetku a štyri na úseku cestnej premávky (č.l. 575), okrem aktuálneho trestného konania nie je voči nemu vedené žiadne iné trestné konanie, ktoré by nebolo právoplatne skončené (č.l. 590) a doteraz bol deväťkrát súdne trestaný, pričom šesť odsúdení má už zahladených (č.l. 587).

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalované skutky sa stali, sú trestnými činmi a spáchali ich obžalovaní, ktorí sú za ich spáchanie trestne zodpovední.

Existencia vyživovacej povinnosti obžalovaných voči deťom vyplýva priamo zo zákona (§ 62 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z.). Ich rodičovstvo je preukázané podľa rodných listov detí. Obžalovaní síce zhodne potvrdili, že mal. Diana nie je dcérou obžalovaného, avšak v danom prípade nebolo súdu predložené žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by preukazovalo tvrdenie obžalovaných. O predmetnom trestnom stíhaní, ktorého predmetom je aj neplatenie výživného voči mal. F., majú navyše obaja obžalovaní vedomosť minimálne od mája 2019, kedy im bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia, odkedy mali obaja dostatok času na podanie návrhu na súd ohľadom zapretia otcovstva, čo neučinili. Súd preto aj v prípade mal. F. vychádzal z rodného listu tohto dieťaťa, z ktorého vyplýva, že jej otcom je obžalovaný.

Výška ich vyživovacej povinnosti bola v žalovanom období určená tzv. civilným rozhodnutím tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Hoci súd nebol viazaný výškou vyživovacej povinnosti určenej rozsudkom v tzv. civilnej veci (§ 7 ods. 1 Tr. por.), vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní mal súd spoľahlivo preukázané, že takto určená výška vyživovacej povinnosti v žalovanom období zodpovedala schopnostiam a možnostiam obžalovaných. Obžalovaným bolo pritom určené výživné v minimálnej výške, ktoré by mal byť schopný platiť každý rodič.

Dôvodom neplnenia vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného R. X. je podľa neho skutočnosť, že nemá dostatok finančných prostriedkov, pričom v súčasnosti sa stará o ďalšie svoje deti, ktoré má s P. A.. Takáto argumentácia obžalovaného však neobstoí. Obžalovaný dlhodobo preukázateľne nikde riadne nepracuje, odhladnuc od krátkodobého zamestnania v roku 2013. Dôvod pritom nie je súdu známy, keďže v priebehu konania neboli zistené žiadne objektívne príčiny, ktoré by mu bránili zamestnať sa a zabezpečiť si stabilný príjem (napr. nepriaznivý zdravotný stav a i.). V tejto súvislosti súd uvádza, že obžalovaný je schopný nájsť si zamestnanie, keďže v roku 2013 v krátkom časovom intervale pracoval, z čoho mal príjem. Súd preto konštatuje, že vyjadrenia obžalovaného o jeho vôli plniť si riadne svoju vyživovaciu povinnosť sú len čisto formálne, bez akéhokoľvek náznaku ich naplnenia. Obžalovaný navyše počas doby páchania skutku (od februára 2011) nebol vo viacerých dlhších časových obdobiach

evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Ďalej súd uvádza, že obžalovaný nie je osobou v hmotnej núdzi.

Dôvodom neplnenia vyživovacej povinnosti zo strany obžalovanej T. X. je podľa nej skutočnosť, že nemá dostatok finančných prostriedkov, pričom v súčasnosti sa stará o ďalšie svoje deti, ktoré má s M. T.. Obžalovaná doteraz nikde nepracovala, bola a je poberateľkou rodičovského príspevku. Obžalovaná počas doby páchania skutku (od apríla 2009) nebola evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie. Ďalej súd uvádza, že obžalovaná nie je osobou v hmotnej núdzi.

Súd osobitne poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný R. X. si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil dlhodobo, t.j. bol v tomto smere nečinný aj v období tzv. hospodárskeho rastu, kedy bol dostatok pracovných príležitostí pre každého človeka, ktorý môže a chce pracovať. Obžalovaný však už ani v tomto období neplatil výživné, pričom starostlivosť o svojich päť detí v celom rozsahu prenechal na štát. Rovnako obžalovaná T. X. si svoju vyživovaciu povinnosť neplní dlhodobo, a to aj napriek tomu, že mala príjem vo forme rodičovského príspevku. Obžalovaná taktiež starostlivosť o svojich päť detí prenechala na štát.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že každý rodič splodením dieťaťa preberá na seba povinnosti a zodpovednosť, ktorá ho sprevádza po celý život. Je preto nevyhnutné, aby sa správal tak, aby dokázal vždy a za každých okolností urobiť týmto svojim záväzkom a povinnostiam zadosť (rozh. NS ČR sp.zn. 4Tdo 250/2012). Len všeobecné poukazovanie na nepriaznivú finančnú situáciu bez existencie skutočností, ktoré by preukázateľne a objektívne bránili v zabezpečení dostatku finančných prostriedkov, nezabavuje obžalovaného zákonnej povinnosti platiť výživné. V prípade zmeny svojej finančnej situácie je každý obžalovaný povinný prispôbiť svoj životný štandard novovzniknutým okolnostiam, resp. zvýšiť svoju aktivitu smerom k získaniu príjmu na úhradu vyživovacej povinnosti voči svojim deťom.

Ohľadom rozsahu konania obžalovaného R. X., t.j. výšky dlhovaného výživného, súd vychádzal z vyjadrení obžalovaného, ako aj svedkyne A.. L. S., ktorí zhodne potvrdili, že obžalovaný v žalovanom období zaplatil len časť výživného, a to v roku 2019 sumu 170,- € pre všetky deti, v roku 2020 sumu 15,- € pre všetky deti a v roku 2021 sumu 63,79 € pre všetky deti.

Obžalovaný R. X. mal za žalované obdobie od 01.06.2011 do 30.07.2020 (ukončenia ústavnej starostlivosti) zaplatiť svojej dcére F. výživné vo výške 2.999,12 €, za žalované obdobie od 01.06.2011 do vyhlásenia rozsudku (11.11.2021) voči dcére N. vo výške 3.472,09 €, voči synovi R. vo výške 3.472,09 € a voči synovi Z. vo výške 3.472,09 € a za žalované obdobie od 05.05.2018 do vyhlásenia rozsudku (11.11.2021) voči dcére F. vo výške 1.239,50 €. Obžalovaný R. X. za rozhodné obdobie zaplatil výživné v celkovej výške 248,79 € voči všetkým deťom.

Súd preto upravil celkovú výšku dlhu obžalovaného R. X. tak, aby táto zodpovedala aktuálnemu stavu, keďže v podanej obžalobe prokurátor vychádzal z údajov platných ku dňu podania obžaloby, zatiaľ čo pre súd bol rozhodujúci stav ku dňu vyhlásenia rozsudku. V tejto súvislosti súd zároveň uvádza, že obžalovaný je povinný platiť určené výživné aj počas tohto obdobia (t.j. od podania obžaloby do vyhlásenia rozsudku). V prípade dcéry F. súd upravil dĺžku platenia výživného do 30.07.2020, kedy táto ako plnoletá ukončila ústavnú starostlivosť.

Z objektívneho hľadiska je nepochybné, že obžalovaný R. X. si bol vedomý svojej zákonnej povinnosti (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Napriek tomu výživné riadne a včas neplatí. Obžalovaný nikde nepracoval, vo viacerých časových intervaloch sa nezaevidoval ani na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, v dôsledku čoho možno skonštatovať, že sa sám dostal do stavu finančnej tiesne. Neboli pritom zistené žiadne skutočnosti, ktoré by bránili obžalovanému nájsť si zamestnanie a následne platiť bežné mesačné výživné. Takéto jeho konanie možno kvalifikovať minimálne ako nepriamy úmysel v zmysle § 15 písm. b) Tr. zák. Obžalovaný svojim konaním skutočne naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák., keďže obžalovaný takto konal po dlhší čas a na viacerých osobách, ako aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 3T/32/2019 zo dňa 31.05.2019, ktorý sa stal právoplatným dňa 01.07.2019 bol odsúdený za prečin „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. a rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 2T/10/2020 zo dňa 14.10.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 4To/113/2020 zo dňa 15.04.2021 bol odsúdený za prečin „Zanedbanie povinnej

výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák. Súd teda akceptoval prokurátorom navrhovanú právnu kvalifikáciu žalovaného skutku. Súd však oproti podanej obžalobe zmenil rozhodnutie, ktoré má vplyv na právnu kvalifikáciu podľa § 207 ods. 3 písm. c) Tr. zák., keďže rozhodnutie uvedené v podanej obžalobe (vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 4T/46/2017 zo dňa 27.06.2018) je už zahladené. Medzitým však obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania prečinu podľa § 207 Tr. zák. v iných trestných veciach, pričom obžalovaný pokračoval v páchaní trestnej činnosti aj po nadobudnutí právoplatnosti odsudzujúcich rozhodnutí vo vyššie uvedených trestných veciach.

Ohľadom rozsahu konania obžalovanej T. X., t.j. výšky dlhovaného výživného, súd vychádzal z vyjadrení obžalovanej, ako aj svedkyne A. L. S., ktorí zhodne potvrdili, že obžalovaná v žalovanom období zaplatila len časť výživného, a to v roku 2009 sumu 20,- € pre všetky deti, v roku 2018 sumu 20,- € pre všetky deti, v roku 2019 sumu 25,- € pre všetky deti a v roku 2020 sumu 30,- € pre všetky deti.

Obžalovaná T. X. mala za žalované obdobie od 01.04.2009 do 30.07.2020 (ukončenia ústavnej starostlivosti) zaplatiť svojej dcére F. výživné vo výške 3.386,12 €, za žalované obdobie od 01.04.2009 do vyhlásenia rozsudku (11.11.2021) voči dcére N. vo výške 3.744,38 €, voči synovi R. vo výške 3.744,38 € a voči synovi Z. vo výške 3.744,38 € a za žalované obdobie od 05.05.2018 do vyhlásenia rozsudku (11.11.2021) voči dcére F. vo výške 1.239,50 €. Obžalovaná T. X. za rozhodné obdobie zaplatila výživné v celkovej výške 95,- € voči všetkým deťom.

Súd preto upravil celkovú výšku dlhu obžalovanej T. X. tak, aby táto zodpovedala aktuálnemu stavu, keďže v podanej obžalobe prokurátor vychádzal z údajov platných ku dňu podania obžaloby, zatiaľ čo pre súd bol rozhodujúci stav ku dňu vyhlásenia rozsudku. V tejto súvislosti súd zároveň uvádza, že obžalovaná je povinná platiť určené výživné aj počas tohto obdobia (t.j. od podania obžaloby do vyhlásenia rozsudku). V prípade dcéry F. súd upravil dĺžku platenia výživného do 30.07.2020, kedy táto ako plnoletá ukončila ústavnú starostlivosť.

Z objektívneho hľadiska je nepochybné, že obžalovaná T. X. si bola vedomá svojej zákonnej povinnosti (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Napriek tomu výživné riadne a včas neplatí. Obžalovaná nikde doteraz nepracovala, ani nebola zaevidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie. Obžalovaná pritom bola dlhodobo poberateľkou rodičovského príspevku, mala teda pravidelný príjem, napriek čomu výživné neplatila. Takéto jej konanie možno kvalifikovať minimálne ako nepriamy úmysel v zmysle § 15 písm. b) Tr. zák. Obžalovaná svojim konaním skutočne naplnila znaky skutkovej podstaty prečinu „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák., keďže obžalovaná takto konala po dlhší čas a na viacerých osobách, ako aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 4T/66/2018 zo dňa 24.08.2018, ktorý sa stal právoplatným dňa 24.08.2018 bola odsúdená aj za prečin „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. a trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 11T/24/2019 zo dňa 30.04.2019, ktorý sa stal právoplatným dňa 18.06.2019 bola odsúdená za prečin „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. Súd teda akceptoval prokurátorom navrhovanú právnu kvalifikáciu žalovaného skutku.

Suma minimálneho výživného, z ktorých súd vychádzal pri určení zameškaného výživného vo vzťahu k obom obžalovaným, bola v období od 01.01.2009 do 30.06.2009 vo výške 24,50 € mesačne, od 01.07.2009 do 30.06.2010 vo výške 25,36 € mesačne, od 01.07.2010 do 30.06.2011 vo výške 25,38 € mesačne, od 01.07.2011 do 30.06.2012 vo výške 26,- € mesačne, od 01.07.2012 do 30.06.2013 vo výške 26,65 € mesačne, od 01.07.2013 do 30.06.2017 vo výške 27,13 € mesačne, od 01.07.2017 do 30.06.2018 vo výške 27,32 € mesačne, od 01.07.2018 do 30.06.2019 vo výške 28,08 € mesačne, od 01.07.2019 do 30.06.2020 vo výške 28,79 € mesačne, od 01.07.2020 do 30.06.2021 vo výške 29,42 € mesačne a od 01.07.2021 do 11.11.2021 vo výške 29,87 € mesačne.

Súd obhajobu obžalovaného R. X., ktorý poukázal na ustanovenia Zákona o rodine, v zmysle ktorých sa jednotlivé opakujúce dávky výživného premlčujú po uplynutí troch rokov, a teda trestné stíhanie obžalovaného je sčasti neprípustné, neakceptuje. Na premlčanie trestného stíhania totiž nemožno uplatňovať ustanovenia Zákona o rodine, resp. iných noriem civilného práva. Inštitút premlčania trestného stíhania upravuje § 87 Tr. zák. Trestný zákon síce neurčuje začiatok plynutia premlčacej doby, avšak trestnoprávna teória i súdna prax vychádzajú z názoru, že začiatok premlčacej doby je potrebné počítať od času, kedy bol trestný čin dokonaný, resp. dokončený. Prečin „Zanedbanie povinnej

výživu“ podľa § 207 Tr. zák. je pokračovacím trvácim trestným činom s prvkami hromadného trestného činu, pričom pri pokračovacom a hromadnom trestnom čine je trestný čin dokončený v okamihu, keď je uskutočnený posledný čiastkový útok. Podľa názoru súdu teda nie je trestné stíhanie obidvoch obžalovaných premlčané, a to ani za čas neplatenia výživného spred troch rokov, keďže trestný čin bol v danom prípade dokončený dňa 11.11.2021, kedy súd vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Rovnako súd neakceptuje obhajobu obžalovanej T. X., podľa ktorej obžalovaná trpí psychickou chorobou, v dôsledku čoho nie je trestne zodpovedná za spáchaný trestný čin. V tejto súvislosti súd poukazuje na vyjadrenie obhajkyne, ktorá na tieto skutočnosti poukazovala hneď v úvode hlavného pojednávania (č.l. 460), keď sa obžalovaná ešte ani k ničomu nevyjadrovala. Po vypočutí obžalovanej súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaná chápe zmysel trestného konania. Obžalovaná vypovedala súvisle, na otázky odpovedala riadne, úplne rozumela položeným otázkam, ktoré boli pretlmočené do maďarského jazyka. Vyjadrovala sa k veci a teda z jej celkového postoja a prejavu na hlavnom pojednávaní nevyplývalo, že by obžalovaná trpela takou duševnou poruchou, ktorá by mala vplyv na trestnoprávnu zodpovednosť. Obžalovaná síce tvrdila, že sa v súčasnosti lieči v psychiatrickej ambulancii a navštevuje aj psychológa, avšak z lekárskej správy (č.l. 515), mal súd preukázané, že obžalovaná bola naposledy vyšetrená psychiatrom dňa 20.11.2008, t.j. pred trinástimi rokmi. Odvtedy psychiatrickú ambulanciu nenavštívila. Tvrdenia, že obžalovaná je psychiatrickou pacientkou, teda neboli súdu hodnoverne preukázané. Navyše obžalovaná bola v minulosti trestné stíhaná aj pre iné trestné činy, pričom ani jedno z týchto trestných stíhaní nebolo zastavené z dôvodov podľa § 215 ods. 1 písm. e) Tr. por. (č.l. 570). Na základe týchto skutočností súd konštatuje, že nemal pochybnosti o trestnej zodpovednosti obžalovanej za spáchaný trestný čin. Z tohto dôvodu súd odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obžalovanou, aby bol vyšetrený jej duševný stav.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák., pričom v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Na strane obžalovaných R. X. a T. X. možno konštatovať, že neexistuje žiadna poľahčujúca ani priťažujúca okolnosť. Súd neprihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., pretože táto je zohľadnená osobitným kvalifikačným znakom (§ 207 ods. 3 písm. c) Tr. zák.).

Súd uložil obom obžalovaným najprísnejší z trestov (trest odňatia slobody), aby tak bol riadne naplnený účel trestu.

Vzhľadom na neexistenciu žiadnych poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd ukladal obžalovaným trest odňatia slobody v zmysle trestnej sadzby určenej v osobitnej časti Trestného zákona za spáchaný trestný čin (1 - 5 rokov). Súd uložil každému obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici do úvahy pripadajúcej trestnej sadzby (18 mesiacov), a to aj napriek tomu, že obidvaja obžalovaní spáchali trestný čin počas plynutia skúšobnej doby uloženej im v inej trestnej veci. Súd považuje takýto trest na nápravu obžalovaných za dostatočný.

Okrem vyššie uvedených úvah súd uvádza, že výkon uloženého trestu ani nemohol podmiennečne odložiť, pretože tomu bráni ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. Obžalovaní totiž tento úmyselný trestný čin spáchali počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, ktorá plynula obžalovanému R. X. vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 3T/32/2019 a obžalovanej T. X. vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 4T/66/2018. Ak teda obžalovaní pokračovali v páchaní tej istej trestnej činnosti aj počas skúšobnej doby bez toho, aby došlo čo i len k náznaku zmeny ich správania sa v tomto smere, je zrejmé, že doterajšie uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody, nesplnilo sledovaný účel trestu.

Súd zaradil obžalovaných do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaní neboli pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd uložil obidvom obžalovaným nepodmiennečný trest odňatia slobody, a to aj napriek tomu, že obžalovaní sa starajú o svoje ďalšie deti. Súd v tejto súvislosti uvádza, že obžalovaní si dlhodobo neplnia svoju vyživovaciu povinnosť, obaja boli viackrát odsúdení, starostlivosť o viaceré svoje deti prenechali na štát. Obžalovaní sa nijakým spôsobom nepoučili, o deti, ktoré sú v ústavnej, resp.

náhradnej starostlivosti neprejavujú v podsade žiadny záujem. Súd nevzhliadol žiadne výnimočné okolnosti v prípade týchto obžalovaných, na základe ktorých by ich súd mohol posudzovať inak ako iných páchatel'ov páchajúcich rovnakú trestnú činnosť. Nie je totiž nič výnimočné, že páchatel'ovi, odsúdenému za neplnenie vyživovacej povinnosti, je uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, a to aj napriek tomu, že má ďalšie vyživovacie povinnosti a iné záväzky. Navyše obaja obžalovaní sa o svoje deti, ktoré nie sú v náhradnej osobnej starostlivosti, starajú so svojimi partnermi, a teda v prípade výkonu trestu odňatia slobody starostlivosť o tieto deti môže zabezpečiť druhý rodič.

Napokon súd uvádza, že v danom prípade neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu s inými odsúdeniami obžalovaných, v ktorých boli rozsudky vyhlásené ešte pred vyhlásením predmetného rozsudku. Obžalovaní dokončili páchanie trestného činu dňa 11.11.2021, pričom práve tento dátum je určujúci vo vzťahu k ukladaniu trestu. Rozhodnutia v iných trestných veciach boli vyhlásené ešte pred týmto dátumom, t.j. pred 11.11.2021. Z tohto dôvodu skutky, ktoré obžalovaní spáchali v tejto veci nie sú vo viacčinnom súbehu so skutkami, za ktoré boli predtým odsúdení v iných trestných veciach. Z tohto dôvodu súd ukladal obžalovaným samostatný trest.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Banská Bystrica v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
  - obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
  - príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
  - zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.